

စာရေးသူ၏အမှာ

ကျွန်မတို့ အားလုံးဟာ မိမိတို့ရဲ့ ဘဝမှာ ခက်ခဲတဲ့ ရွေးချယ်မှုတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေကြရတာပါ။ အချို့ကတော့ သူတို့ရဲ့ ဝေပူထက် ပိုပြီး ရင်ဆိုင်နေကြရတယ်။ နာမကျန်း ဖြစ်နေတဲ့ ကလေး တစ်ယောက် သို့မဟုတ် သက်ကြီး၊ ရွယ်အို မိဘတစ်ဦးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်နေကြရတယ်။ ကောလိပ်ကျောင်း စရိတ်တွေကို ဘယ်လို ပေးရပါမလဲ ဆိုတာကိုလည်း နည်းလမ်းရှာနေကြရတယ်။ အလုပ်အကိုင် ကောင်း တစ်ခုကို ရှာဖွေနေရပြီ။ အကယ်၍ ထိုအလုပ်ကို လက်လွှတ်ရတဲ့ အခါမှာ ဘာလုပ်ရမလဲ ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်လို့လည်း ရင်မောနေရတယ်။ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ သို့မဟုတ် အိမ်ထောင်ကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းဖို့။

ကျွန်မတို့ရဲ့ ကလေးငယ်တွေကို သူတို့နဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ သူတို့ မျှော်မှန်းတဲ့ အခွင့်အလမ်းတွေကို ရရှိအောင် ဘယ်လို ဆောင်ရွက်ပေးရမယ် ဆိုတာကိုလည်း စဉ်းစား ရပါသေးတယ်။ ဘဝဆိုတာ ဟာ အဲဒီလို ရွေးချယ်မှုတွေကို လုပ်ကြရတာပါ။

ကျွန်မတို့ရဲ့ ဘဝတွေဟာ မိမိတို့ရဲ့ ရွေးချယ်မှုတွေနဲ့ အဲဒီ ရွေးချယ်မှုတွေကို ကျွန်မတို့ အနေနဲ့ ဘယ်လို ပုံဖော်ခဲ့သလဲဆိုတဲ့ အချက်တွေပေါ် မူတည်ပြီး ဖြစ်တည်လာရတာပါ။

ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ နိုင်ငံတွေ အတွက်ကတော့ စစ်နဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး အကြားမှာ ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲမွဲတေမှုနဲ့ စည်ပင်ပြောမှုတို့မှာပဲ ဖြစ်စေ ကွဲပြားခြားနားတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်နိုင်ပါတယ်။

ကျွန်မကတော့ မိမိ ဦးတည်ခဲ့တဲ့ ဘဝနဲ့ မိမိထွေးပိုက်ခဲ့တဲ့ တန်ဖိုးတွေနဲ့ ယုံကြည်မှုတို့အတွက် ဝင်မြင့်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ပေးခဲ့တဲ့ ကျွန်မ ကိုယ်တိုင် မထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ အခြေခံ အကြောင်းတွေနဲ့ အခွင့်အလမ်း မှန်သမျှနဲ့ ကောင်းချီး မင်္ဂလာ အဖြာဖြာကို ကျွန်မကို ပေးဆပ်တဲ့ ဒီနိုင်ငံမှာ မွေးဖွားခဲ့ရတဲ့ အတွက်ရော ကျွန်မကို ချစ်ခင် ကြင်နာပြီး အထောက်အကူပေးခဲ့တဲ့ မိဘနှစ်ပါးထံမှာ မွေးဖွားခဲ့ရတဲ့ အတွက်ရော ထာဝရ ကျေးဇူးတင် ဂုဏ်ယူမိပါတယ်။

ကျွန်မဟာ ဝါရှင်တန်မှာ လုပ်ကိုင်နေတဲ့ ရှေ့နေပေါက်စ အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ကာ ဘီလီနဲ့ လက်ထပ်ပြီး မိသားစု ဘဝတစ်ခုကို စတင်ဖို့အတွက် အာကန်ဆက် ပြည်နယ်ကို ပြောင်းရွှေ့ဖို့ ရွေးချယ်ခဲ့ချိန်မှာတော့ ကျွန်မရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက 'နင်ရှူးသွားပြီလား'လို့ မေးခဲ့ကြတယ်။

ကျွန်မအနေနဲ့ သမ္မတကတော်အဖြစ်နဲ့ ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုဆိုင်ရာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး လုပ်ငန်း လုပ်ထုန်းကရော၊ သမ္မတ ရွေးပွဲမှာ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်စဉ်ကရော သမ္မတ ဘာရက် အိုဘားမားက အမေရိကန် ပြန်ထောင်စုရဲ့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးတာဝန် သူကမ်းလှမ်းတာကို လက်ခံခဲ့စဉ်ကရော အလားတူ မေးခွန်းတွေကို အမေးခံခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ချခဲ့ရာမှာ ကျွန်မအနေနဲ့ ကျွန်မရဲ့ နှလုံးသားနဲ့ ဦးနှောက် နှစ်မျိုးစလုံး ဆီကလာတဲ့ အသံတွေကို နားထောင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်မရဲ့ နှလုံးသားမှ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အသံကို နားထောင်အနေနဲ့ အာကန်ဆက်ကို သွားခဲ့တယ်။ ကျွန်မတို့ နှစ်ဦးရဲ့ သမီးကလေးဖြစ်တဲ့ ချယ်ဆီးကို မွေးဖွားချိန်မှာ ကျွန်မရဲ့ နှလုံးသားဟာ အချစ်တွေနဲ့ ပြည့်လျှံနေခဲ့တယ်။ ကျွန်မရဲ့ ဖခင်နဲ့ မိခင်တို့ ကွယ်လွန်ချိန်မှာတော့ ကျွန်မရဲ့ နှလုံးသားဟာ နာကျင်ခဲ့ရတယ်။

ကျွန်မရဲ့ ဦးနှောက်က ကျွန်မရဲ့ ပညာရေးနဲ့ ကျွမ်းကျင်မှု အလုပ်အကိုင်ဆိုင်ရာ ရွေးချယ်မှုတွေမှာ ရှေ့ဆက် တက်လှမ်းဖို့ တိုက်တွန်းခဲ့တယ်။ ဒီနှောက် ကျွန်မရဲ့ ဦးနှောက်ကရော နှလုံးသားကပါ ကျွန်မကို နိုင်ငံတာဝန်ထမ်းရွက်ဖို့ တိုက်တွန်းခဲ့တယ်။

ထိုခရီး တစ်လျှောက်မှာ ကျွန်မအနေနဲ့ အမှားတစ်ခုကို နှစ်ခါပြန်မလုပ်မီအောင် ကြိုးစားခဲ့တယ်။ အနာဂတ်မှာ ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ ရွေးချယ်မှုတွေ ပြုလုပ်ဖို့အတွက် လေ့လာသင်ယူခဲ့တယ်။ လိုက်လျောညီထွေရှိအောင် ပြင်ဆင်ညှိနှိုင်းခဲ့တယ်။ ပညာဉာဏ် ပေးသနားဖို့အတွက် ဘုရားသခင်ထံမှာ ဆုတောင်းခဲ့တယ်။

ကျွန်မတို့ရဲ့ နေ့စဉ်ဘဝမှာ တွေ့ရတဲ့ မှန်ကန်မှုတွေဟာ အစိုးရ အဖွဲ့ရဲ့ အဆင့်အမြင့်ဆုံး ရာထူးကို ထမ်းဆောင်ချိန်မှာလည်း မှန်ကန်မှုရှိနေတာ တွေ့ရတယ်။ အမေရိကန်နိုင်ငံကို ဘေးကင်း လုံခြုံအောင်၊ အင်အားတောင့်တင်းအောင်နဲ့ စည်ပင်ပြောအောင် ဆောင်ရွက်ဖို့ ကိစ္စမှာ အဆုံးမရှိတဲ့ ရွေးချယ်စရာတွေကို ရွေးချယ်ရဖို့ ရှိနေပါတယ်။ ထိုရွေးချယ်စရာတွေထဲက အများအပြားဟာ လည်း သတင်းအချက်အလက်တွေ မပြည့်စုံမှုနဲ့ ဘာကို ရွေးချယ်ရမလဲဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ ခက်ခဲတဲ့ ရွေးချယ်စရာတွေ ဖြစ်နေပါတယ်။

နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ် လေးနှစ်ကြာ တာဝန်ယူခဲ့ရတဲ့ ကျွန်မရဲ့ တာဝန်သက်တမ်း အတွင်းမှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အထင်ရှားဆုံး ဥပမာကတော့ အိုစမာဘင်လာဒင်ကို ဖမ်းဆီးဖို့အတွက် နေဗီဆီးလ် (Navy Seals) အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကို လရောင်ကင်းမဲ့တဲ့ ညတစ်ညမှာ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံထဲကို စေလွှတ်ခဲ့ရတဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

သမ္မတရဲ့ ထိပ်တန်း အကြံပေးတွေထဲမှာ သဘောထား ကွဲခဲ့ကြပါတယ်။ ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကတော့ ထိုအလုပ်ကို မဖြစ်မနေလုပ်အောင် တိုက်တွန်းခဲ့တယ်။ သို့ပေမယ့်လည်း သူတို့ ကိုယ်တိုင်က သိပ်ပြီး သေချာတိကျမှု မရှိခဲ့ပါဘူး။ မအောင်မြင်ခဲ့ရင်ဆိုတဲ့ အတွေးကလည်း ခြောက်လှန့်နေပါတယ်။

ထိုကိစ္စကို ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင် အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ အမျိုးသားလုံခြုံရေးအတွက်ရော၊ အယ်လ်-ခါအီဒါအဖွဲ့ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်တဲ့ ကျွန်မတို့ရဲ့ တိုက်ပွဲအတွက်ရော ကျွန်မတို့ နိုင်ငံနဲ့ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံတို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးအတွက်ပါ အရဲစွန့်ရမှုတွေ ရှိနိုင်ပါတယ်။

အရာအားလုံးထက်ပိုပြီး အလေးထားစဉ်းစားရတဲ့ အချက်ကတော့ နေဗီဆီးလ် တပ်ဖွဲ့ ဝင်တွေနဲ့ ရဟတ်ယာဉ်မှူးတွေရဲ့ အသက်တွေကို ချိန်ဆပြီး စဉ်းစားခဲ့ရတာပဲ ဖြစ်တယ်။ ထိုအလုပ်ကတော့ ကျွန်မတွေ့ကြုံခဲ့ရဖူးသမျှသော ခေါင်းဆောင်မှုကို ထုတ်ဖော်ပြသရတဲ့ အလုပ်တွေထဲမှာ အပြတ်သားဆုံးနဲ့ ရဲရင့်မှု အရှိဆုံး လုပ်ရပ်တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ယခု စာအုပ်ကတော့ နိုင်ငံရေးဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းရွက်ခဲ့စဉ်က ကျွန်မ ပြုလုပ်ခဲ့ရတဲ့ ရွေးချယ်မှုတွေနဲ့ သမ္မတ အိုဘားမားနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သွားမှာ ရှိတဲ့ အခြားခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ ရွေးချယ်မှုတွေ အကြောင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အချို့အခန်းတွေကတော့ သတင်းစာတွေမှာ ခေါင်းစီး စာလုံးကြီးတွေနဲ့ ပါဝင်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခြားအခန်းတွေကတော့ အနာဂတ်မျိုးဆက်တွေအတွက် ကျွန်မတို့ရဲ့ ကမ္ဘာကြီးအကြောင်းကို ဆက်လက်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပြမယ့် ဦးတည်ရာလမ်းကြောင်းကို ပြဆိုတဲ့ အခန်းတွေပဲ ဖြစ်တယ်။

နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ကျွန်မအနေနဲ့ ကျွန်မတို့ရဲ့ ရွေးချယ်မှုတွေနဲ့ စိန်ခေါ်မှုတွေဟာ အမျိုးအစား သုံးခုရှိမယ်လို့ ထင်မြင်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ ဆက်ခံရတဲ့ ပြဿနာတွေထဲမှာ စစ်ပွဲကြီး နှစ်ပွဲနဲ့ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ဘဏ္ဍာရေး အကျပ်အတည်းတို့ ပါဝင်တယ်။ ဒါ့အပြင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းရဲ့ ရွှေ့ပြောင်းနေတဲ့ သံတွေ ပစ်ဖိတ်ယူမှုများရဲ့ ဗလောင်ဆူနေတဲ့ ရေတွေအထိ ထိုမှတစ်ဖန် မြေပုံ ရေပုံတွေမှာ မပါဝင်တဲ့ ဆိုက်ဘာစပေ့စ် (Cyberspace) ခေါ် ဆက်သွယ်ရေး နည်းပညာနယ်ပယ်အထိ ပါဝင်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ထိုပြဿနာတွေထဲမှာ ၂၀ရာစုအတွင်းမှာ အမေရိကန်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှု ဆက်လက်ပေးနိုင်ရေးနဲ့ သာယာပြောမှုတို့အတွက် အခြေခံအုတ်မြစ်ချရာမှာ အကူအညီပေးနိုင်မယ့် ကျွန်ရက်အဖြစ် တိုးမြှင့်ကာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးက ပေးဆပ်တဲ့ အခွင့်အလမ်းတွေလည်း ပါဝင်တယ်။

ကျွန်မအနေနဲ့ မိမိရဲ့ အလုပ်ကို ချဉ်းကပ်ရာမှာ ကျွန်မတို့ နိုင်ငံရဲ့ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်တဲ့ အင်အားနဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေ အပေါ် ယုံကြည်မှုနဲ့ ချဉ်းကပ်တာ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်မဟာ အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေး ပေါ်လစီကို 'သွက်လက်တက်ကြွတဲ့ စွမ်းအားလို့' ကျွန်မက ခေါ်ဝေါ်တဲ့ နိုင်ငံခြားရေး ပေါ်လစီ တစ်ရပ်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာအောင် ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ဖို့ လုပ်ဆောင်ခဲ့တယ်။

ကျွန်မတို့ဟာ ၂၀ ရာစုမှာ အောင်မြင်မှု ရဖို့ဆိုရင် နိုင်ငံခြားရေး ပေါ်လစီရဲ့ အစဉ်အလာ လက်နက် ကိရိယာတွေဖြစ်တဲ့ ဒီပလိုမေစီ ဖွံ့ဖြိုးရေး အကူအညီနဲ့ စစ်အင်အားတို့ကို ပေါင်းစည်းနိုင်ဖို့လိုတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာလည်း စွမ်းအင်နဲ့ ပုဂ္ဂလိက ကဏ္ဍရဲ့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ဖို့ပါ။ အထူးသဖြင့် တက်ကြွလှုပ်ရှားသူတွေ စည်းရုံးရေးမှူးတွေ ပြဿနာတွေကို ကူညီဖြေရှင်းသူတွေကို သူတို့ ကြုံတွေ့နေရတဲ့ စိန်ခေါ်မှုတွေကို ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့နဲ့ သူတို့ ကိုယ်တိုင်ရဲ့ အနာဂတ်ကို ပုံဖော်နိုင်ရေးအတွက် အရပ်ဘက် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွေလို့ ကျွန်မတို့ ခေါ်နေကြတဲ့ နိုင်ငံသားတွေကို လုပ်ပိုင်ခွင့် အာဏာတွေ အပ်နှင်းရမှာပါ။

ကျွန်မတို့ဟာ မိတ်ဖက် နိုင်ငံတွေ ပိုမိုများပြားလာပြီး ရန်သူနည်းပါးတဲ့၊ ဝေပူတာဝန်တွေ ပိုမိုများပြားပြီး ပဋိပက္ခတွေ ပိုမိုနည်းပါးတဲ့၊ ကောင်းမွန်တဲ့ အလုပ်အကိုင်တွေ ပိုမိုများပြားပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူတွေ နည်းပါးတဲ့၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိခိုက်ပျက်စီးစေမှု နည်းပါးပြီး အခြေခံ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ရှိတဲ့ စည်ပင်ပြောမှုရှိတဲ့ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုကို တည်ဆောက်ရေးအတွက် ကျွန်မတို့ အနေနဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ အင်အား အကုန်လုံးကို အသုံးပြုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မ အနေနဲ့ကတော့ အောင်မြင်ပြီးမြောက်အောင် ကျွန်မတို့ လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စတွေအတွက် ဂုဏ်ယူမိပါတယ်။ ယခုရာစုနှစ်ဟာ ကျွန်မတို့ နိုင်ငံအတွက် အကြမ်းဖက်သမားတွေရဲ့ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက် တိုက်ခိုက်မှု၊ ထိုနှောက်မှာ ထက်ကြပ်ဖြစ်ပွားလာတဲ့ ရှည်လျားတဲ့

စစ်ပွဲတွေနဲ့ မဟာစီးပွားရေး ဆုတ်ကပ်တို့မှ ရရှိခဲ့တဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ထိခိုက်မှုတွေနဲ့ စတင်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ နိုင်ငံဟာ ယခုထက်ပိုမို ကောင်းမွန်အောင် လုပ်ရမှာပါ။ ကျွန်မကတော့ လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။ ထိုနှစ် ကာလတွေဟာ တကယ့်အဖြစ်မှာရော တင်စားပြောဆိုရရင်ရော ကျွန်မအတွက် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ခရီးသွားနှစ်တွေလို့ ဆိုရမှာပါ။ (ထိုနှစ်တွေ အတွင်းမှာ ကျွန်မဟာ ၁၁၂ နိုင်ငံကို သွားရောက်လည်ပတ်ခဲ့ပြီး ပိုင်တစ်သန်းနီးပါး ခရီးသွားခဲ့ရတယ်။)

ကျွန်မဟာ ၂၀၀၈ သမ္မတရွေးပွဲမှာ နာကျင်စွာနဲ့ အဆုံးသတ်ခဲ့ရပြီးနောက် ကျွန်မရဲ့ ပြိုင်ဘက်ဟောင်း ဘားရက်အိုဘားမားနဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲ မိတ်ဆွေဖွဲ့ခဲ့ရပြီး လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ကျွန်မဟာ ဆယ်စုနှစ်ပေါင်းများစွာကြာမျှ တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း နိုင်ငံအတွက် တာဝန် ထမ်းရွက်ခဲ့တယ်။

သို့ပေမယ့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့စဉ် ကာလအတွင်းမှာ ကျွန်မတို့ နိုင်ငံရဲ့ ထူးခြားတဲ့ အင်အားကြောင့် ကျွန်မတို့ဟာ နိုင်ငံအတွင်းနဲ့ ပြည်ပမှာ ယှဉ်ပြိုင်မှု ပြုနိုင်ပြီး ရှင်သန်နေတယ်ဆိုတာကို ပိုပြီး သိရှိလာရတယ်။

၂၀ ရာစုရဲ့ စောစောပိုင်း ကာလအတွင်းမှာ အမေရိကန် နိုင်ငံဟာ ဘာအတွက် ရပ်တည်ခဲ့တယ်ဆိုတာနဲ့ အိုဘားမား အစိုးရဟာ အန္တရာယ် ထူပြောတဲ့ ကာလအတွင်းမှာ ကြီးမားတဲ့ စိန်ခေါ်မှုတွေကို ဘယ်လို ရင်ဆိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို သိရှိလိုသူတိုင်းအတွက် ယခုစာအုပ်ဟာ အသုံးဝင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ မျှော်လင့်ပါတယ်။

ကျွန်မဟာ လျင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲနေတဲ့ ကမ္ဘာကြီး အကြောင်းကို သိရှိလိုကြတဲ့ အမေရိကန်တွေနဲ့ ကမ္ဘာ အရပ်ရပ်မှာ နေထိုင်ကြသူ အားလုံးအတွက် ဒီစာအုပ်ကို ရေးခဲ့တာပါ။ ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ နိုင်ငံတွေဟာ အလုပ်တွေကို ဘယ်လို အတူတကွ ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်နိုင်ပြီး တစ်ခါတစ်ရံမှာ သူတို့ဟာ ဘာကြောင့် ဆန့်ကျင် ကွဲလွဲကြရပြီး သူတို့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေဟာ ကျွန်မတို့ အားလုံးရဲ့ ဘဝတွေ အပေါ်မှာ ဘာကြောင့် သက်ရောက်မှုတွေ ရှိတယ်ဆိုတာကို သိရှိလိုသူ အပေါင်းအတွက် ဒီစာအုပ်ကို ရေးရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂရိနိုင်ငံက အေသင်တွေရဲ့ စီးပွားရေး ပြိုကွဲမှုက ဂျော်ဂျီယာ ပြည်နယ်မှာ ရှိတဲ့ အေသင်တွေရဲ့ စီးပွားရေးအပေါ် ဘယ်ပုံဘယ်နည်း သက်ရောက်မှု ရှိပုံနဲ့ အီဂျစ်နိုင်ငံ ကိုင်ရိုမြို့မှာ တော်လှန်ရေးတစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့မှုက အီလီနွိုက်(စ)ပြည်နယ်က ကိုင်ရိုမြို့သူ မြို့သားတွေ(အီဂျစ်တွေ)ရဲ့ ဘဝတွေအပေါ် ဘယ်လို သက်ရောက်မှု ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းခြင်းရာတွေကိုလည်း သိရှိကြစေဖို့ ရေးသားခြင်း ဖြစ်တယ်။

ယခုစာအုပ်မှာ ပါဝင်တဲ့ ဖြစ်ရပ်တိုင်းဟာ ပျော်ရွှင်စရာတွေနဲ့ချည်း အဆုံးသတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ အချို့ဆိုရင် အဆုံးသတ်ခြင်းပဲ မရှိပါဘူး။ သို့ပေမယ့် ထိုဖြစ်ရပ်တွေ အားလုံးဟာ ကျွန်မတို့နဲ့ အမြင်ချင်း မတူသူတွေရော အမြင်တူသူတွေရော ပါဝင်တဲ့ လူတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သူရဲကောင်းတွေကတော့ ဆက်လက်ရှိနေဆဲပါ။ အောင်မြင်မှုရဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ထင်ရတဲ့ အချိန်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေး ရအောင် မဆုတ်မနစ် ကြိုးပမ်းသူတွေ၊ ခက်ခဲတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ချဖို့အတွက် နိုင်ငံရေးနဲ့ ဖိအားတွေကို လျစ်လျူရှုနိုင်တဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ အနာဂတ်အသစ်ကို ပုံဖော်ဖို့အတွက် အတိတ်ကို နောက်မှာ ချန်ခဲ့ဖို့အတွက် သတ္တိရှိကြတဲ့ အမျိုးသား

အမျိုးသမီးတွေ စတဲ့ သူရဲကောင်းတွေပါ။ ယခုစာအုပ်ထဲမှာ သူတို့ရဲ့ အကြောင်းခြင်းရာ အချို့လည်း ပါဝင်ပါတယ်။

ကျွန်မ ဒီစာအုပ်ကို ရေးသားရတာကတော့ ကျွန်မအနေနဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ မြောက်ဆယ်စုနဲ့ ဦးမြောက် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းရွက်ခဲ့စဉ်ကာလက ဦးဆောင်ခွင့်ရခဲ့တဲ့ ထူးချွန်တဲ့ သံတမန်တွေနဲ့ ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူတွေကို ဂုဏ်ပြုဖို့ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်လည်း ပါဝင်တယ်။

ကျွန်မဟာ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနမှ ထွက်ခွာခဲ့ပြီးနောက် မကြာမြင့်မီ အချိန်မှာပဲ ဒီစာအုပ်ကို ရေးခဲ့တာပါ။ ကျွန်မဟာ ဒီစာအုပ်ကို စတင်ရေးသားချိန်မှာ စာအုပ်ရဲ့ အမည်ကို အယ်လိုပေးရပါမလဲလို့ စဉ်းစားခဲ့ပါတယ်။ ဝါရှင်တန်ပို့စ် သတင်းစာကလည်း ကျွန်မကို ကူညီတဲ့ အနေနဲ့ သူ့ရဲ့ စာဖတ်သူတွေကို အကြံဉာဏ်ပေးကြဖို့ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့တယ်။

အဆိုပြုခဲ့သူတစ်ဦးက 'ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုကို ရယူခြင်း' (It Takes a World) လို့ အမည်ပေးခဲ့တယ်။ ထိုအမည်ကတော့ 'ရွာတစ်ရွာကို သိမ်းပိုက်ယူငင်ခြင်း' (It Takes a Village) ဆိုတဲ့ အမည်နဲ့ ဆက်နွယ်နေပါတယ်။

ကျွန်မ အနှစ်သက်ဆုံး အမည်ကတော့ 'ကျွတ်ကျွတ်ဝါးထားတဲ့ သမိုင်းမှတ်တမ်း ၁၁၂ နိုင်ငံနှင့် ကျွန်မအတွက် အရေးပါနေဆဲဖြစ်ရပ်များ' (The Scrunchie Chronicles: 112 Countries and It's Still All About My Hair) ပဲဖြစ်တယ်။

သို့ပေမယ့် နောက်ဆုံးမှာတော့ နိုင်ငံတကာ ဒီပလိုမေစီနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကျွန်မရဲ့ အတွေးအကြံတွေနဲ့ ၂၀ ရာစုအတွက် အမေရိကန် ခေါင်းဆောင်မှုကို ခိုင်မာတောင့်တင်းစေမယ့် ကျွန်မရဲ့ အတွေးအမြင်တွေနဲ့ ခံစားမှုတွေကို ခြုံငုံဖော်ပြနိုင်တဲ့ စာအုပ်အမည်အဖြစ်တဲ့ Hard Choices (မက်ခဲသော ရွေးချယ်မှုများ)ကိုပဲ ရွေးချယ်လိုက်ပါတယ်။

ကျွန်မအတွက် ခက်ခဲသော ရွေးချယ်မှု မဟုတ်တဲ့ အရာတစ်ခုကတော့ ကျွန်မတို့ နိုင်ငံအတွက် အလုပ်အကျွေး ပြုရခြင်းပဲ ဖြစ်တယ်။ တကယ်တော့ ထိုတာဝန်ဟာ ကျွန်မရဲ့ ဘဝအတွက် အကြီးမားဆုံး ဂုဏ်ပြုခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မာတိကာ

စာရေးသူ၏ အမှာစာ

အပိုင်း (၁)

အခန်း - ၁

၂၀၀၈ ပြိုင်ဘက်များ၏ အဖွဲ့

အခန်း - ၂

မြူတွေဆိုင်းနေသော အောက်ခြေကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော အာဏာ

အပိုင်း(၂)

အခန်း - ၃

ပစ်ဖိတ်ကို ကျော်ဖြတ်၍

အာရှ သို့မဟုတ် ဆုံမှတ်

အခန်း - ၄

တရုတ်နိုင်ငံ ရေပုံ၊ ရေးဆွဲထားခြင်း မရှိသည့် ရေပြင်

အခန်း - ၅

ဘေဂျင်း၊ အစိုးရအတိုက်အခံ

အခန်း - ၆

မြန်မာနိုင်ငံ၊ ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသမီးကြီးနှင့်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ

အခန်း - ၇

ဘင်္ဂါဇီ တိုက်ခိုက်ခံရခြင်း

၅

၁၁

၃၂

၅၃

၈၁

၉၉

၁၁၃

၁၄၃